

# Tình Mơ

Nguyễn Chí Thiện (1963)

Anh yêu em, anh chỉ nói thế thôi  
Nói thế thôi cũng đã thừa rồi  
Vì tình ái đâu cần ngôn ngữ  
Tình từ tim, mà ngôn ngữ từ môi

Anh yêu em, em đã hiểu lâu rồi  
Em đã hiểu từ ban đầu gặp gỡ  
Anh hỏi thăm đường, em trở lối, thế thôi!  
Em hiểu anh trong dáng đáp bồi hồi

Trong ánh mắt ngập ngừng xao xuyến  
Em hiểu anh trong nắng chiều lưu luyến  
Em hiểu anh từ tình mới đậm chồi  
Từ hạnh phúc còn như bở ngỡ

Trong hồn anh quen nếp đau thương...  
Có những đêm trăng óng ánh trên đồng  
Trăng tắm sáng lên đầu em tóc rối  
Trăng lấp ló qua hàng cây gió thổi...

Em là vầng trăng ngọc của đời anh  
Anh không em, anh sẽ sống âm thầm  
Như những tối trăng vàng lặn bóng  
Đi bên em nghe ái tình đập sóng

Trong lòng anh hạnh phúc chan hòa  
Ôi phút giây không thể xóa nhòa  
Giây phút ấy, tình em chói tỏa  
Ở trong anh, và tất cả xung quanh!

Anh ôm em, em ngạt thở vì anh  
Nhưng em biết lòng anh say đắm quá  
Gì ngậy ngất bằng hôn lên đôi má  
Mịn như hoa và đượm hương da!

Nắm tay em bao đau khổ phai nhòa  
Khấp vũ trụ chỉ còn thương mến  
Tình của em nhiệm mầu vô bờ bến  
Hồn anh hầu tàn ứa lại rờn xanh

Đời anh như chim hót trên cành  
Tươi mát tựa màu xuân thơm ngát  
Giọng ai buồn ngân nga câu hát  
Bừng cơn mơ, trăng lạnh đã lên cao...

Gió ngoài song hiu hắt thổi vào  
Rơi mấy cánh hoa đào trên chậu sứ...